CONFERINȚA NAȚIONALĂ A P.C.R.

UN EVENIMENT CU PECETE DE EPOCĂ

1 IULIE 1972

Astăzi, în marea sală a Palatului Republicii din Capitală, se vor deschide lucrările Conferinței Naționale a partidului, eveniment cu pecete de epocă în viața poporului nostru.

Chemat să analizeze modul cum au fost îndeplinite hotărîrile Conferinței Naționale din 1967 și ale Congresului al X-lea al P.C.R., marele forum al comuniștilor își propune, deopotrivă, să definească noile perspective de dezvoltare, noile jaloane ale activității, îndreptate spre edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Înfăptuirea acestei vaste opere, din care partidul și-a făcut un port-drapel, necesită — în continuare — eforturi susținute în direcția creșterii neîncetate a forțelor de producție, a modernizării bazei tehnico-materiale a industriei, reclamă o necontenită perfecționare a sistemului de organizare și conducere a societății. Răspunzînd acestui imperativ al vremii, reliefat cu pregnanță la Conferința Națională din 1967, la Congresul al X-lea, în documentele ulterioare elaborate de partid, în cuvîntările rostite cu diferite prilejuri de către secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, partidul a pus în centrul preocupărilor și atenției sale problemele perfecționării conducerii vieții economice și sociale, adîncirii și dezvoltării democrației socialiste, promovării unui stil de muncă nou în întreaga activitate de partid și de stat, așezării durabile a relațiilor dintre toți membrii societății noastre pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Fără îndoială, Conferința Națională va dezbate și va da dimensiuni superioare acestui amplu proces de perfecționare a structurilor politice, economice și sociale, de adîncire continuă a democrației socialiste, în concordanță cu conținutul și cerințele etapei noi de dezvoltare, calitativ superioară, pe care o străbate țara noastră.

Luni 17 iulie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Plenara a adoptat în unanimitate tezele asupra principalelor probleme cuprinse în raportul care va fi prezentat de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la Conferința Națională a P.C.R.

De asemenea, au fost aprobate unele măsuri cu privire la desfășurarea lucrărilor Conferinței Naționale...

Presa de duminică a publicat „Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în semestrul I al anului 1972", **bilanț grăitor al muncii avîntate a poporului, al hotărîrii sale nestrămutate de a transpune în viață politica înțeleaptă a partidului, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul românesc.**

Îndeplinirea și depășirea planului semestrial reprezintă un test major al potențialului economiei noastre naționale și al capacității creatoare a clasei muncitoare. Există, deci, toate premisele ca înalta chemare patriotică „CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE" să fie înfăptuită, ceea ce va permite întregii noastre națiuni să urce noi trepte pe calea progresului, civilizației, bunei stări materiale și spirituale.

Astăzi începe Conferința Națională a partidului. Într-un glas cu întregul popor, sportivii îi urează succes deplin și își reafirmă angajamentul entuziast de a face totul pentru a înfăptui hotărîrile ce se vor adopta la această înaltă și mare reuniune!

DIN PROBLEMELE ECHIPEI NAȚIONALE

CULOARUL SPRE PRIMA REPREZENTATIVĂ NU-I DELOC AGLOMERAT

Așa cum precizam și în numărul nostru trecut, națională noastră are nevoie de retușuri care să reprezinte o fortificare și nu o slăbire. Aceste retușuri sînt determinate de două cauze: prima ar fi retragerea unor jucători care și-au făcut pe deplin datoria față de reprezentativă și al căror sfîrșit de carieră se apropie; a doua socotim că apare prin prisma obligativității efectuării unor noi încercări de acoperire cu titulari și mai valoroși a posturilor deficitare — în sezonul trecut.

Vom relua ideea, că, din nefericire, întreaga desfășurare a activității celorlalte reprezentative, a reprezentativelor pe care le numeam „intermediare", nu a avut darul să ofere prea multe surse de inspirație, ca să nu mai vorbim de soluții, atît pentru completarea vacanțelor ce se ivesc, determinate de prima cauză, cît și pentru intrarea în avanscena echipei naționale a unor elemente cu indiscutabile pretenții de titularizare. Acestea fiind datele obiective ale problemei, sezonul de toamnă trebuie așteptat tot sub forma unor tatonări, a unor noi încercări, în fapt o continuare a acestei acțiuni cu care ne-am întîlnit și în sezonul de primăvară. Numai că timpul nu așteaptă iar ocaziile de a face experimentări sînt tot mai puține în perspectiva sezoanelor care vin, deoarece preliminariile C.M. se instalează din plin în programul echipei reprezentative și știm foarte bine că ele numai pentru așa ceva nu sînt nimerite. Să vedem, în aceste limite ale problemei, ce s-ar mai putea face...

N-o să abandonăm nici în rapida noastră trecere în revistă ordinea clasică a posturilor.

Din grupul portarilor tineri, cîțiva pași buni înaintea colegilor lui din întreaga Divizie A i-a făcut clujeanul **Ștefan**, reținut de altfel ca rezerva lui **Adamache** la meciul cu **Italia**. Lîngă brașovean și lîngă **Răducanu** a venit deci un jucător foarte serios și dotat care nu ne va face, sperăm, neplăcute surprize. Întreținerea unei stimulative concurențe ne place să credem că **Iordache**, care își va face în sezonul de toamnă reintrarea în prima divizie sub culorile lui **Steaua**, **Stan** sau alt reprezentant al generației tinere vor obliga pe antrenorii reprezentativei să țină seama și de existența lor plină de reușită.

În linia fundașilor trebuie să prevedem despărțirea de **Lupescu**, acest admirabil echipier, om echilibrat și brav; succesorul giuleșteanului va veni cu obligația de a înlocui un fundaș central funcționînd ca un ceasornic, meci de meci. Sosește și mereu amînata clipă a lui **Boc**? Va fi în stare și **Vlad** să facă acum pasul cel mare? Cine, dintre **Smarandache** și mai puțin scontatul pînă acum **Dobrău**, se va arăta mai grăbit față de echipa națională? Pentru posturile laterale ale liniei de fund, în trecutul sezon am înregistrat doar „probele Nae Ionescu". Ploieșteanul nu apare ca un respins, dar cu siguranță că trebuie să dea noi dovezi că a rămas tot în fruntea plutonului de candidați. Constatăm sărăcia de candidaturi, parcă mai accentuată pentru fundașii laterali decît pentru posturile din centrul defensivei.

Mijlocul terenului, unde perechea **Dumitru—Radu Nunweiller** a risipit totdeauna grijile și credem că poate s-o mai facă (ne referim, probabil că ați și sesizat, la dinamovist), ne-a prezentat un „posibil", pe mureșanul **Hajnal**, un jucător foarte ușor adaptabil în orice post, care ar reprezenta un mare cîștig pentru națională prin această rară calitate. Aici, prin structura jocului său, l-am mai putea întîlni pe un coleg al lui **Hajnal**, pe **Bölöni**. Și pentru el există avantajul de a putea fi utilizat în mai multe posturi. **Broșovschi**, foarte insistent în ascensiunea lui, la un moment dat, a stopat, și distanța dintre el și pretențiile lotului s-a mărit. Aceeași situație și pentru **Simionaș**; ne e teamă pentru ieșean ca Divizia B să nu-l înghită, cu lipsa de evoluții în fața selecționerilor echipei naționale...

Atacul. Primăvara a reprezentat apariția de o repriză a lui **Sandu Mircea**; revederea elevului lui Motroc se impune, spre clarificarea pozițiilor de ambele părți. În schimb, **Domide** s-a văzut solicitat insistent. N-a reprezentat o strălucitoare reușită, dar nici un eșec prezența lui mai îndelungată în teren, mai cu seamă că necesitățile, unele cu totul neașteptate, l-au obligat să apară în posturi mai puțin obișnuite pentru el. Ce facem mai departe? Pentru tricoul cu nr. 11 ni se pare foarte îndreptățită candidatura craioveanului **Marcu**, de o constanță remarcabilă în întreg returul campionatului, **Kun**, încercat pe aripa stîngă în meciul cu Italia rămîne — împotriva multor păreri contrare — un vîrf de atac. Și reverificarea lui se impune. **Mulțescu**, recomandat puternic de întreaga sa comportare, de cînd a îmbrăcat tricoul **Jiului**, solicită și el o încercare. Dar marea nevoie, aceea a apariției unui vîrf de atac impetuos și pătrunzător, a centrului înaintaș realizator, rămîne pe mai departe o dorință. Mai cu seamă că **Dumitrache** amînă răspunsul în privința lui. Se va mai putea conta sau nu pe el? Iată ce trebuie știut încă de la începutul sezonului.

Cum vedeți „inventarul" e destul de sărac. Candidaturile nu se înghesuie. Culoarul ce duce la echipa națională nu-i deloc aglomerat, din păcate. Iar posibilitatea de a efectua un examen concludent se reduce — pentru sezonul de toamnă — la o singură ocazie, acel amical cu reprezentativa **Austriei**, acordat Craiovei, orașul cu inimă de foc pentru fotbal.

Eftimie IONESCU

O ANALIZĂ ÎN SPIRITUL OBLIGAȚIILOR ACTUALE ALE FOTBALULUI NOSTRU

În ziua de 17 iulie s-au desfășurat la Centrul „23 August" lucrările Consfătuirii antrenorilor divizionari A. Au luat parte membri ai colegiului central al antrenorilor, antrenori federali și un număr de 26 de tehnicieni care se ocupă de pregătirea formațiilor de seniori și de tineret, din cadrul echipelor care activează în primul eșalon competițional al țării.

Au lipsit, motivat: **N. Dumitrescu** — U.T.A. (bolnav) și **C. Cernăianu** — „U" Craiova (în pregătire cu lotul studențesc, la Constanța). Și nemotivat: **R. Cosmoc** — Farul, **C. Deliu** — „U" Craiova, **E. Iordache** și **I. Szabo** — Jiul și **Al. Meszaroș** — St. roșu.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de președintele F.R.F., **Mircea Angelescu**, care în cuvîntul său a subliniat însemnătatea unei astfel de acțiuni în lumina marilor evenimente politice actuale și a puternicului avînt creator al poporului nostru pe calea realizării integrale a importantelor obiective din mărețul plan de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

În continuare, participanții la consfătuire au ascultat referatele privind analiza modului de desfășurare a campionatelor republicane de **seniori** și tineret — rezerve, ediția 1971—1972. Materialele, prezentate de antrenorul federal **Angelo Niculescu** și însoțite de planșe reflectînd statistic aspecte semnificative legate de conținutul instruirii și jocului, **au scos în evidență principalele cîștiguri obținute pe plan competițional în comportarea echipelor noastre fruntașe, și, în același timp, lipsurile care mai frînează încă o deplină afirmare a fotbalului românesc în arena sportivă internațională.**

Au urmat apoi discuțiile pe marginea referatelor prezentate. Antrenorii care s-au înscris la cuvînt și anume, **Dumitru Nicolae-Nicușor** (Dinamo), **C. Rădulescu** (Sport Club), **N. Proca** (St. roșu), **I. Motroc** (Sportul studențesc), **V. Stănescu** (Steaua), **I. Oană** (Petrolul), **T. Bone** (A.S.A.) și **T. Jurcă** (U.T.A.) au evidențiat aspecte specifice muncii lor în raport cu sarcinile etapei actuale de dezvoltare a fotbalului nostru și cu unele probleme care în prezent se înscriu pe agenda actualității, în realizarea performanței sportive. Printre acestea și **problema capacității de efort, a evidenței efortului fizic al jucătorilor, recuperarea, obiectivizarea antrenamentelor și jocului.**

La următorul punct al ordinei de zi, **I. Siclovan**, președintele Colegiului central al antrenorilor, a prezentat indicațiile tehnico-metodice pentru noul an competițional 1972—1973, privind **îmbunătățirea conținutului procesului instructiv-educativ, instituirea sistemului de probe de control, pregătirea echipelor de tineret și a celor de juniori și copii**

Concluzionînd pe marginea lucrărilor conferinței, **Anghel Alexe**, președintele C.N.E.F.S., a apreciat că **actualele condiții excelente, create de partid și de stat mișcării sportive din țara noastră, obligă la rezultate superioare care să ridice fotbalul românesc la nivelul marilor performanțe pe plan internațional.**

M. I.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (III)

Scriam despre farmecul transferurilor și ignoram mișcarea subtilă și plină de sensuri a antrenorilor. O știre din ziarul de specialitate m-a readus la realitate. După ce echipa **Jiul** a avut o prezență onorabilă în campionat, nu lipsită de griji, evident, și o surprinzătoare calificare în finala **Cupei României**, antrenorul Eugen Iordache a fost trimis acasă! Vestea e cu atît mai stupefiantă și nu a fost întrecută decît de aceea de anul trecut a mutării lui Traian Ionescu la juniorii lui **Dinamo**, după ce echipa condusă de el cîștigase după mulți ani campionatul! Ce voiau deci conducătorii de pe Valea Jiului de la Iordache? Ca în condițiile precare care le avea, echipa minerilor să ia locul unu, să joace în Cupa campionilor și dacă se putea să frece ridichea și lui **Ajax!** Minunată concepție: eu nu ofer nimic sau cel mult **lacrimi și sînge**, vorba lui Churchill, care-mi place foarte mult, și vreau în schimb totul! Faptul îmi aduce aminte de soarta altor antrenori. Iată-l, de pildă, pe Coidum, om cu mare coadă la bursa antrenorilor, pentru care cu un an în urmă se băteau cluburile, solicitînd și el un post la o echipă de A!! Ce ciudată e viața... A fost de ajuns să fie ferm, să nu cedeze nazurilor unor înrăiți, unor edecuri care și așa au trimis **Crișul** în B, și încă de mult și gata: desfacerea contractului, pașol! Cam simplist! În definitiv, de ce nu apără Federația regulamentele stabilite tot de ea, autoritatea antrenorilor? Covaci a plecat de la **Steaua** cu coada între picioare, așa cum știm cu toții. Șansa sau nu știu ce naiba l-a proiectat în mai puțin de un an de zile în atenția generală. Astăzi el este antrenorul unui club solid, capabil de mari performanțe mondiale! Să fi învățat într-un termen record Covaci ceea ce nu știa la **Steaua**? Eu însumi mă îndoiam de capacitatea sa cînd îi conducea pe **roș-albaștri** și nu aș zice că sînt dintre aceia care la ora de față îl declară geniu. Covaci are și merite și defecte. Probabil că el este mai întîi de toate un mare pedagog, ceea ce nu este, de fapt, un antrenor ca Teașcă înseamnă asta că ultimul nu ar fi făcut la **Ajax** ceea ce a făcut Covaci? Nu știu să răspund. Aici intră în acțiune mari și necunoscute motive. Cu temperamentul lui Teașcă cred că vedetele olandeze și-ar fi luat zborul cît ai bate din palme, în timp ce calmul clujean a știut să împace vedetismul vedetelor sale cu interesele clubului preluat și, de ce nu am spune-o, cu ale sale. Putem noi să afirmăm din cauza asta că la **Steaua**, rămînînd încă un an, Covaci ar fi scos ceva mai mult decît Valentin Stănescu? Pe teren, ipotetic, totul e posibil, dar în ce-i privește pe antrenorii noștri trebuie să vorbim mai întîi despre condițiile pe care le au la club. O oarbă dragoste față de cei din teren face să fie lăsați la cîini tocmai oamenii cei mai intransigenți. Și pentru că vorbeam mai sus despre antrenorul lui F.C. Galați, nu a plecat el de peste tot regretat și cu picioare în spate? De ce? Pentru că ține cel mai mult la legea fotbalului și nu la persoanele din fotbal. Este o diferență. Am citit declarația lui Dobrin în care acesta îl regreta pe „micul Napoleon". Ea, această declarație, a fost cinstită și frumoasă, dar era ceva tardiv. Zilele trecute, într-un reportaj, se amintește că la Oradea, Coidum este slăvit acum și i se dă dreptate.. Merci! Peste tot, oamenilor de bună credință li se dau palme și pe urmă coroane de flori. La un mort nici o rugăciune nu mai ajută. De ce nu vrea la urma urmelor Federația noastră de specialitate să legifereze în vreun fel FERM regulamentul de funcționare a antrenorilor? Înțeleg că dragoste cu sila nu se poate, dar nici așa. La orice divort există o parte lezată, stabilită de lege, căreia i se acordă priorități și despăgubiri. De ce nu ar fi așa și în fotbal? Citesc într-o revistă, o răutăcioasă luare de adio a ieșenilor de la Mărdărescu. I se amintește acestuia că și-a băgat fiul în echipă și alte lucruri neplăcute. Sînt aceleași condeie care în urmă cu un an jubilau la infinit în jurul aceleiași persoane. De ce nu există puțină consecvență? Și-a pierdut bietul Gil în 365 de zile minunatele sale calități? Probabil că Mărdărescu va pleca cu coada între picioare pe cine știe ce tărîmuri, asta nu mă scutește însă pe mine de a crede că el rămîne un antrenor dintre cei mai buni. Ca și Traian Ionescu, ca și Coidum, ca și Teașcă, e o realitate, vreți nu vreți, intransigenții sînt mîncați de jucători și de conducătorii slabi. Vedeta Cutare nu suferă să fie pusă la muncă deși oricine știe că Vedeta Cutare dacă nu muncește ajunge un fitecine. Exemple sînt cu carul în fotbalul nostru. Și-atunci? Atunci, omoriți pianistul!